

A könyv utóélete

A könyv utóélete címen rendez a Szépirok Társasága beszélgetést, író-olvasó találkozót Szarvason, a Zöld Házban március 16-án, 18 órától. Az est házigazdája Hartay Csaba, vendégei Grecsó Krisztián és Kukorelly Endre. Hartay Csabától érdeklődtünk a rendezvény mibenlétéről, illetve a Szépirok Társaságáról.

– A Szépirok Társasága már évek óta létező szervezet, alapítóként olyan nevek fémjelzik, mint például Vámos Miklós és Csaplár Vilmos. Ez a társaság igyekszik az irodalmat közelebb vinni a közönséghez, ezért programokat szervez, illetve az íróknak szakmai programokat, táborokat rendez. A könyv utóélete című program is már hosszabb ideje zajlik ország-szerte, most elérkezik Szarvasra is. Biztatok mindenkit, hogy jöjjön el, aki fogékony az irodalomra, az vélhetően jól érzi majd magát, aki pedig még nem, az most megszeretheti.

– Ezek szerint tagja vagy a Szépirok Társaságának.

– Igen, 2006. januárjától. A felvételi eljárásban a művekből kellett egy összeállítást beküldeni, valamint két ajánlóval támogatni a kérelmet. Kántor Zsolt és Grecsó Krisztián voltak szívesek ajánlani, így lettem tagja a Szépirok Társaságának.

– A könyv utóélete cím konkrét könyvre utal?

– Nem, egyszerűen csak beszélgetünk, egymással, a közönséggel, s természetesen felolvasunk könyveinkből, és az azóta született írásokból. Miután volt már részem vendégként részt venni hasonló rendezvényen, Budapesten az Újlipótvárosi Esték egyik rendezvényén, tudom hogy érdekes estére számíthat, aki eljön.

– Hogyan választottad ki vendégeidet?

– Grecsó Krisztiánt jól ismerem régóta, egyre népszerűbb író és irodalmár, legutóbbi könyve, az Isten hozott, már a német kiadás előtt áll, van tehát miről beszélnie. Kukorelly Endrét nemrég ismertem meg, ő már sok kötetes szerző, több műfajban alkot, érdekes személyiség, nagy kedvvel vállalta, hogy bemutatkozzon a szarvasi közönség előtt.

– Említetted, hogy volt már részed ilyen beszélgetésben, tetszenek neked ezek az esték?

– Előbb-utóbb beleszokik az ember. Nem könnyű a könyvet bemutatni, a művekről beszélgetni, mert ugye, az író nem színész, de menedzselnie

kell magát. A meghívásnak illik eleget tenni, de azt mondhatom, hogy nem csak muszájból megyek, hanem örömmel, hiszen egy-egy felkérés elismerés is. A szarvasi estet is örömmel szerveztem, remélem sikerül sok embernek egy jó estét szerezni.

– Miután tudom, hogy nem

az irodalomból élsz, érdekelne, hogy elégedett vagy-e ezzel az állapottal, vagy szeretnél több időt fordítani az írásra?

– Én azt vallom, hogy emberként, emberek közt élve jönnek a versek, az írások témái. Az a fajta irodalmi élet, ami a kávéházi pipálgatást jelenti, engem nem vonz. Természetesen fontos, hogy tudjunk egymásról, beszéljünk, ismerkedjünk egymással, ezért is vagyok tagja a Szépirok Társaságának, meg a Körös Irodalmi Társaságnak is.

– A könyveid fogadtatásával – mondhatnánk utóéletével – mennyire vagy elégedett?

– Ahogy haladok az időben, egyre szélesebb körű az ismert-

ségem. Legutóbbi kötetemről, viszonylag rövid idő alatt, négy kritika is megjelent. Az Irodalmi Jelen folyóiratban, a prae.hu irodalmi weboldalon, a Bárkában, és itt a Szarvas és Vidékében.

– Elismerő vagy bíráló kritikák?

– Volt részem elismerésben és bírálatban is, ez így természetes, csak simogatásból nem lehet fejlődni. Az utolsó kötetet egy éve zártam le, Balázs Géza, a népszerű nyelvész segített szerkeszteni, és előszót is írt a könyvhöz, de ma már ezt a kötetet is másképp csinálnám. Az ember változik. Remélem jó irányba. **T.L.**